

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ
ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΦΟ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2011

Το Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων, Τμήμα Αρχαιοτήτων, ανακοινώνει την ολοκλήρωση της τέταρτης ανασκαφικής περιόδου της αρχαιολογικής αποστολής του Πανεπιστημίου Ανίγνον, Γαλλίας, η οποία διήρκησε από τις 8 Ιουνίου μέχρι τις 10 Ιουλίου 2011, και διεξήχθη υπό τη διεύθυνση της καθηγήτριας Δρ. Claire Balandier.

Οι ανασκαφές διενεργήθηκαν στο βόρειο μέρος του χώρου (περιοχή Α) και στο νοτιοανατολικό τμήμα (περιοχή Β). Στα βόρεια συνεχίστηκε η ανασκαφή της οικίας με αίθριο, η οποία άρχισε να αποκαλύπτεται το φθινόπωρο του 2010. Επίσης, ολοκληρώθηκε η ανασκαφή του δωματίου που βρίσκεται στα νότια με τον εντοπισμό των θεμελίων του, τα οποία βρίσκονται σε βάθος 4 μέτρων. Αν και δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί η στρωματογραφική ανάλυση, ωστόσο, αρχαιολογικό υλικό του 2ου και 1ου αι. π.Χ. βρέθηκε στα θεμέλια, ενώ το στρώμα καταστροφής μπορεί να χρονολογηθεί στον 1ο αι. μ.Χ. Επίσης, ολοκληρώθηκε η ανασκαφή του δωματίου στα ανατολικά. Δύο πεσσοί οριοθετούν έναν διαχωριστικό τοίχο μεταξύ δύο δωματίων, τα οποία επικοινωνούν με μεσόθυρα. Σε μεταγενέστερο στάδιο, στις αρχές του 1ου αι. μ.Χ., η θύρα αποκλείστηκε και ο χώρος στα νότια εγκαταλείφθηκε, όπως και το δωμάτιο στα νότια. Ωστόσο, η κατοικία συνέχισε να λειτουργεί αλλά σε πιο περιορισμένο χώρο. Η ανασκαφή απέδωσε μεγάλο αριθμό από σπαράγματα τοιχογραφιών, τα οποία συντηρούνται από συντηρητές του Τμήματος Αρχαιοτήτων. Στη νοτιοανατολική πλευρά του χώρου εντοπίστηκε το δάπεδο της δεξαμενής καθώς και ένα σύστημα αγωγών λαξευμένων στο φυσικό βράχο. Μέσα σ' αυτούς υπήρχαν πήλινοι αγωγοί ενός υπόγειου υδραγωγείου, που είχε ήδη ανακαλυφθεί από το 2010, και το οποίο κατέληγε στο θέατρο που βρίσκεται στην άλλη πλευρά του λόφου.

Η μελέτη μιας μεγάλης ποσότητας κεραμικής που ανακαλύφθηκε στην πλαγιά του λόφου απέδειξε ότι αυτή προερχόταν από έναν καθαρισμό της δεξαμενής. Στο υλικό περιλαμβάνονται οινοχόες ρωμαϊκής περιόδου με εναποθέσεις αλάτων, στοιχείο που αποδεικνύει τη μακρόχρονη παραμονή τους μέσα στο νερό. Η δεξαμενή είχε προφανώς καθαρισθεί για να ξαναχρησιμοποιηθεί κατά τον 13ο αι., όπως αποδεικνύεται και από τους δόμους του θόλου της δεξαμενής, οι οποίοι φαίνεται ότι λαξεύτηκαν εκ νέου αυτή την περίοδο.

Ο λόφος «Φάμπρικα» φαίνεται ότι κατοικείτο από τα τέλη της Ελληνιστικής περιόδου και κατά τη Ρωμαϊκή περίοδο, χωρίς να μπορεί να προσδιορισθεί ακριβώς μέχρι ποια χρονολογία. Σημειώνεται ότι απουσιάζουν στοιχεία για εγκατάσταση στο χώρο κατά τη Βυζαντινή περίοδο. Κατά τη Μεσαιωνική περίοδο η περιοχή κατοικήθηκε εν μέρει.

Παράλληλα με τις ανασκαφές, η Γαλλική αποστολή άρχισε την καταγραφή και τη μελέτη των υπόγειων λατομείων του λόφου της «Φάμπρικας», τα οποία φαίνεται να χρησιμοποιήθηκαν μόνο κατά την Ελληνιστική περίοδο. Η παρουσία στοιχείων που αντιστοιχούν σε διαφορετικές περιόδους καθώς και οι λατρευτικές εγκαταστάσεις, καθιστούν τον λόφο «Φάμπρικα», ένα μοναδικό σύνολο, το οποίο μπορεί να συγκριθεί με τα λατομεία των Συρακουσών και της Πέτρας.